

శ్రీ

శ్రీవేంకటరమణా.

రఘురామా రామచంద్ర ప్రభో
శతకము

శా॥ శ్రీరామా జయరామ రామహరి రాజీవాక్ష గో
విందహరీ। ద్వారోదగ్రస రాసంఘహరణా వైకుంఠ
వాసామురారీ। దారా కేశవ నీలమేఘనిభగాత్రా నా
రసింహాచ్యుతా। మారీచాంతక దేవదేవ రఘురామా
రామచంద్ర ప్రభో॥౧॥మ॥ నినువర్ణింపుచు నే థల్పైను
చునిన్వామారు డెండంబులో। వినుతుల్ జేసిన వారిపాప
చయము ల్విచ్ఛేదమై పోవునం। చును రామాయణ
మాదిగాఁగలుగు శాస్త్రోక్తు ల్నిజంబ చునో। మనువం
శాధిపసమ్మనాడరఘురామా ॥౨॥శా॥కౌసల్యాత్మజపా
పసంహరణ దుఃఖానీకవిచ్ఛేదదూర్వాసాది ప్రముఖా

షట్పదము: ప్రభు॥ శ్రీవత్సాంకవక్షస్థలా।సీసామ్యస్థైర్యము
నీమహాత్మ్యమును నే నిత్యంబు వర్ణింతు రఘురామా। రామచంద్ర నిరక్ష
ణసేయవేగ రఘురామపరాత్పరా॥ శ॥మ॥కరుణింపు బ్రోచితి
నంచు ప్రాపదికిం గొనిక ల్పకల్పాలించితి। చురానా
నాథుని రాజ చేసితివటంచు నే నిప్పుడ గాన స్వామి। శర
ణంటిం కృపఁజూచి కావగదే సర్వజ్ఞ నీవింక। నూనా
నతుని లెవ్వరయ్య రఘురామా॥ర॥శా। ఎన్నేజన్మము
లెత్తి నేఁ జేసినట్టి జన్మము లెన్న నా పాపానికి నెన్న
మీకరుణా పైఁగొంటి రామ సమస్త్రి।కన్నె నీసుతె
న్వాక్షిభుజి మారి కాంతామనోనాథ శ్రీ। మ స్నవాక్యంబు
జపత్రత్రి త్రిలోకరఘురామా।గి।మ॥ ఆతి మోహంబుచే
బాపచిత్తుడ మహాపాంకారుడ నంగనా। సతాడ
మూఢుడ దానసత్యాశౌచకర్మారంభ నేనిప్పుడే।
గతినన్ బ్రోవఁ జెడ ఎట్టి దోషినయినంగానంగ నీప్రాపి
న। సతతిసనాపింపుము మామసంక రఘురా॥మ। శరణా
న్వారల బ్రోచెడ నన్న బిరుదే సాధ్యశ్యమై లేని పరన
బ్రోచెవుపరాకుఁ జేసినను నీవాత్సల్యసంసిద్ధి నె। వ్వారువ
ర్ణింపరు నీవెడక్కమరి దైవంబేరి నీనామసం। స్మరణే ది

క్రి [illegible] రామా॥ [illegible]
యన్న [illegible] తాత్రా [illegible] | [illegible] కేలించు
ను [illegible] | [illegible] న్ని
ష్పశి [illegible] క్రుపతే [illegible] | [illegible]
ల్పగదయ్య [illegible] రామా॥ [illegible]
ప్రా [illegible]
పాలక [illegible] | ప్రకటించి
[illegible] | [illegible]
హా [illegible] జబి [illegible] ॥ [illegible]
హా [illegible] | [illegible]
[illegible]
[illegible] చన [illegible] సానీకవిక్లవ [illegible] | ను
వశిష్ఠాదిమునీంద్రవంద్య [illegible] రామా॥౧౦॥ [illegible]
ల్ప్రు [illegible] వెలింబు [illegible] | త్యా
కాలంబునహీంచి మోహాహమిపంవా [illegible] ంద్ర [illegible] |
వాకాలంబులు దాల్చుచి [illegible] ప్రేమల్ [illegible] ంపశిక్షం
బె రా | మా కాకు [illegible] కులాబ్జసోమా రఘురామా॥౧౧॥
మ॥ భువనంబుల్ [illegible] యించి ప్రాంచయము [illegible] ంచి

తత్త్వాదికోటివిభేదంబులుగాఁగ దేహములుసూటిఁ
గూర్చిలోనుండి సర్వవినోదంబులుసల్పుచుండు వహ
హా వైచిత్ర్యమేమయ్య బ్రహ్మాదులు గానరు నీదుమా
య రఘురామా ॥౧౨॥ మ॥ కరుణాంభోనిధివయిన దై
వమవు నీకిన్నిఁ ప్రభుండెవ్వఁడం। దరి మున్నోచితి
వయ్య నా యెడల నిర్దాక్షిణ్యమేలయ్య । పరులకున్ వే
డఁగ నేరనయ్య నికనాభావంబు నీనామసం। స్మరణాగో
రుచునుండనయ్య రఘురామా॥ ౧౩॥ మ॥ జపముల్సే
యుదునన్న బుద్ధిశుద్ధిదై సాంగంబుగాకుండెడున్। నుప
వాసంబులున్ సల్పెదన్న కృశతన్నుత్త్రాణంబులేదా ప్రాణ
ముల్ దపనాస్సించెదనన్న నిష్ఠచెడు నేద్ధర్మముగాత్ర
ని రామపరబ్రహ్మమటంచునుందు రఘు ॥౧౪॥ శా॥ నీవేత
ల్లివి దండ్రివిన్ గురుడవున్। నీవేసదాదైవమున్ నీవే
బంధుడవౌదువెన్ సఖుడవు న్నీవేసహాయంబుగా। భావం
బందునసమ్మిగొల్చితిసినాకాలింటిదైవంబర। మ్మాత్మనే వేగ
కృతార్థుఁ జేయరఘు ॥౧౫॥ శా॥ వారిస్వాంతనినేడుపెల్ల
మది దుర్వ్యాకార్థమథించుచో। నోరునన్ వచ్చుటగాని
దీనజనులన్బ్రోవంగ దైవంబు లే। దీరీతిన్ గృపఁజూచి కా

చెదనా నే నెల్లప్పు శ్రీరామ రా । మా రామా యనుచుం
డువాడ ॥రఘు॥౧౬॥ సనకాదిస్తవనీయమై విమలమై
సర్వాఘవిచ్ఛేదమై । వినుతానేక జనప్రమోదకరమై
విశ్వంభరావిర్భవమై । ఘనమై నిత్యముగాగ నొప్పెడు
భవత్కళ్యాణనామంబు నా । మనమునం బాయక నుం
డనిమ్ము రఘురామా॥౧౭॥క॥ అరవిందాక్షుడు వాది
గాగలుగు దేవానీకముల్ వేసిన । పరుగైనవస్తువునేను
మొఱలిడిసిన భావింపవేమయ్య రాం । దరిఁజేర్చి బట్టు
టంగొంటరింపిడుచు టిధర్మంబు నీకేగునె । మఱినేనే
మని విన్నవింతు రఘురామా॥౧౮॥మ॥ సకలత్యం
త దురాగతంబులు మనస్సంభవంబులుం జేసిన । హిత
కార్యంబులు గాకయుండిన గుణుల్ హింసింపగాంజాల
రే। గతి నన్ బ్రోవగ నీ సమీపవె యిక నీకారుణ్యమే ది
క్కుగా । మదినూహింపతి పెర నామ రఘు॥౧౯॥శా॥ ఎ
న్నోపాపములాచరించినను నిన్నే కోరి ధ్యానించిన । క
న్నుల్ గానక నిరాశయుండిన నే గ్రామంబులో నీ
ల్గి న। సన్నావారికి మోక్షమిచ్చితివి సన్నాసించి యు
న్నాడనే మన్నా విప్పుడు నన్ను బ్రోవ రఘురామా॥

౨౦॥ శా॥ నీరూపంబును నీగుణాతిశయముల్ నీనిర్మ
లాచారముఁ । నీరాజ్యప్రతిభా [illegible] దయముఁ
నీనామవిఖ్యాతియు । న్నెరా [illegible] వేల్పులకుగా
నీచందమ్ముఁ గ [illegible] । మహా [illegible] । రఘు
రామా ౨౧ శా॥ రామారామమయుబంచు [illegible] చితే
రావే [illegible] సి । [illegible] గ్రహ [illegible] నడము
న్నేపాలిపాపాత్ములున్నా వారిన్ని పగిలేడ మిూరిడిలు వి
న్నానిరి [illegible] । మా [illegible] యూ [illegible] త్రా । ర
ఘు॥ ౨౨ వ॥ కల [illegible] లోకవాసాంద [illegible] ములు న
క్కా [illegible] పగ [illegible] వతెన్ [illegible] మొ [illegible] గంగ
ముఁ [illegible] హైన్యంబు నీయుంగ [illegible] నివెన
న్నిటికిన [illegible] పైనా [illegible] సన్ను
బ్రోవు రఘు [illegible] సగ [illegible] లు
జగన్ని [illegible] మాత్రుప [illegible] లుంచు
వెతః కి [illegible] ంబులు । భగి [illegible] నిన్నె
రంగ [illegible] నీపట్టసర్వగుణాం [illegible]
ల॥ రఘు॥ ౨౩ వ॥ కి [illegible] గోత్రము గ [illegible] ని ధన
ముఁ గో [illegible] । ఖ్యా [illegible] ని

సం[illegible]భృ[illegible]త్య [illegible]ంబుతో । [illegible] తొం[illegible]గు నేని
[illegible] చేసిన । [illegible]
[illegible]
[illegible]
నా[illegible]ద్యులు । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] యొ[illegible]
[illegible] విన్నానము [illegible]
[illegible]

మనవిఁ జేకొని ప్రోవవయ్య రఘు॥ ౨౯॥ శా॥ దేవేం
ద్రాదులు నీకు భృత్యులనికాదే వారి కాసించు । సర్వా
వస్థల్కడ తేర్చి ప్రోచెదవు నేనన్యుండనంచున్నదా । కా
వఁ జాలవు పక్షపాతమని లోకంబెంచదా యోమహా।
త్మా విశ్వపావన చిత్తగింపు॥రఘు॥ ౩౦॥ మ॥ పలుమారుఁ
బిలువంగఁ బల్కవనుచుం భావింపఁగా నేల నీ । వలెని
ర్మోహిఁ గలండె లోకముల నావై దేహీసాధ్వీఁ వనం । బు
లకుఁ బుచ్చిన వాడవంచు మది నే ప్రొద్దుల్ విచారిం
తుని । ర్మలచిత్తుండవు గావె నీవు రఘు॥ ౩౧॥ మ॥ య
ముడంచుఁ భయమందనేల నతడన్యాయంబు గావింప
డు । ఉత్తముడెన్నఁ భవదీయపాద కమలద్వంద్వంబు
లే వేళ చి । త్తముల్ఁ బూజలొనర్చు సజ్జనుల చెంతఁ
జేరవల్దంచు నీ।మము సేయుఁ భటకోటికెల్ల ॥ర॥ ౩౨॥
మ॥ ఇతరాపేక్షలు మానిమానసము యేయేకప్రకారసం
చారసం । గతి బోసీక నహస్ర శంబును భవత్కల్యాణనా
మంబు సం। స్తుతిగావింపుచునుండువారు విబుధస్తో
మంబులగ్గింప స। న్మతినీలోకముగాంతురంద్రు ॥ర॥ ౩౩॥
శా॥ నీతో వైరముఁ జేసిమించి బలిమిఁ నీచేమృతింబొం

దినఁ । ప్రీతింవానికిమోక్షమిచ్చితివి నేబిల్వాంగనీజా
డలే । దే తిరుంగనుగొందుసాధుజనుల న్నెవ్వారుపూ
జింపరా । మాతంగ్రిడీనిమునమ్మికొంటి॥ర॥ ౩౪॥మ॥హ
రినారాయణ రామకృష్ణయనుచుం హాస్యంబుగానై
న దు। ర్భరశోకంబులముల్గ్రియనభయముం వాటిల్లు
చోనైన దు । ర్మరణాసన్న మెంగియనతలపఁ రక్షిం
చునీనామసంస్మరణంబేమరకుండనిమ్ము ॥ర॥ ౩౫॥మ॥ న
రులేకర్మ ములాచరింపనవినానాజన్మభో గ్యవ్యమై । మ
అలన్ బుట్టుచుజచ్చుచుందు రది నమ్మంజలనోయయ్య
దే । వరసంకల్పము లేకనాకృత్యాణముఁ ప్రాలంగలే
దెన్నగా । మరినేనేమనివిన్నవింతు॥ర॥ ౩౬॥మ॥ అప
రాధంబులువేలుచేసి పటుదోషాంభోధిలోమున్గిబై ।
లువడన్నెరక నిమ్ము వేడితిని యోలోకేశయెట్లయిన
మీ। కృపనావం దరజేర్పవయ్య మదిలో గీతింతు నే
వేళ రా। నుపరంధామమహాత్మయంచు॥ర॥ ౩౭॥ శా॥ఏ
లానా యడనింగారడము నేనెందాకయాచింతు దీ।
నాలాపంబులుయాలకించుటకు నీనైజంబు నాపట్ల జా ।
గేలాజేసెదవయ్య వేగనను రక్షింపంగ దేవయోమహా।

త్యాగాంకై కశరణ్య దేవ॥౧౧॥ మ॥ ఎవడాంరక్షకుడొట్టి
వాడొకల్లో యుండునలేదోమముః । భువిపుట్టించి
నపున్యాపశేషుడువెసః పోషించుగాకంచు భ । క్తవదు
ల్ వేనప్రాంచితెన్ నిమవకాఙ్క్షించి బిల్వ న । మ్మరు
నీకే శరణంటి నన్ను రఘునాయకా॥ ౧౨॥ శా॥ పాలుః
మీ ప్రపంచదారి గుణముః భక్తుంవస్తుప్పుంటన్నై । నా
లోకంపదు ప్రదకంబులు ఘనన్నా మహాత్మ్యంబెంత
యుం । గ్రొలంగ్రొలంగొయుబుద్ధియునినాశం జీవనం
బయ్య రా । మానాపణ్యశేష ఫెన ॥౧౩॥ మ॥ భవదీ
యాజ్ఞజనించుభూతచయముల్ ప్రారబ్ధకర్మంబులన్ ।
భువిలోబు చు చొచ్చుచుండుటలు దుష్ట్రల్ నరము
ల్ నే చుటల్ । కృతకాటుగాక కిల చేత
ప్పింపగానప్పుడా । మ్రొవిదున్ గానదినీడానన్న ॥౧౪॥
౧౫॥మ॥ క్షితిలోమన్నట్లులు కొంచెల్లగుట్టైన శ్రీగా
రి నెకొంత్రద్ద । వతెలుప్ గాంబుగాని మోక్షమును
నైశ్వర్యంబునీయుట్ జగ । ప్తిని నిరనగు నాదుభావ
మున మీపాదంబు చేనన్ని । నన్నతింబునంబుచునుండు
నయా॥౧౫॥౧౬॥ మ॥ దర్శనే సిద్ధార్పుగొర్కొనా

సగర్వ స్ఫురద్రత్నంబు దెల్పంగ సు॥ స్థిరబుద్ధ లేక నిర్వ్యధ
ర్మగుణముల్ కొలుపంపమినామ మాం । ప్రేరమాన్యంబె
దసింపధారి కుడ్యై రక్షింపనీవేగదా ।ముని సేవవ్రాత స
న్నుతిగను ॥౯॥౪॥ శా॥ బాల్యంబునబుద్ధిలేకను స
దా పాపంబు సేమేగదయో । చాల్లసిసితి ఘూనసంబు
న దురాచారుడనై భాగనీ। గోరాసక్తి గానమును
వలపగాలోచింతి నాగా నా॥ పాలినెన్నంబులు బాపి
బ్రోవు॥౪॥ రంగ మ॥ అమరుల్ దేవమునుల్ మహా
లును సూర్యాదిగ్రహంబుల్ దిక్పలుల్ । ధార్మాత్ము
లు యోగసిద్ధులు గాధరాత్ములు ధారుణి । రాముడల్
తాపక సత్కార్యములు వారించు పాదిన్యగా ।ము
ముగీతించిన ॥౦॥౯॥ శా॥ ఘూ క్రేశ
యుష్ప క్షసించయము లంభోనుల్ నదుల్ భూగిరి। బ్రా
తంబుల్ స్వాపరాదిగాగ సకలప్రాణ్యంబులున్ జూడగా।
నీతేజోమయమునుంచు గనలచెరగ నీవేకదా సర్వముల్ ।
మా ప్రేమా నేరా ॥౧౦॥ ను॥ దురంతాంభోధి త
రింపనావ సంసారోత్పాటని గాల్పు ఛీ। కరదావాగ్ని
మహాజ్ఞాన ఘనసోగంబుల్ నివారింపగా । సాంచిం

తామణిమంత్రరాజమగు దివ్యంబయిననీనామ మే। మ
రక న్నామది నుండుగాక ॥౧॥౪౭॥మ॥ కమనీయో
జ్వలదివ్యవిద్రుమలతాకాంతి ప్రభాజాలర। క్తిమ రంజి
ల్లి హలాంకుశధ్వజధరాదిత్యాది రేఖల్ధరా। రమణీ
దేవి నలంకరింప జగముల్ రక్షించుమీపాదప। ద్మ
ము లెల్లప్పుడు నాశ్రయింతు ॥౧॥౪౮॥మ॥ జగతీశుల్
జగముల్ జగజ్జనులుమీసంకల్పమాత్సృష్టిన। ప్రగతి
న్ బొంది రవిప్రభా తతులు నాశంబై మహాజీకటిన్।
బాగులం జ్యోతిమయుండవై వెలుగు నీపూర్ణప్రభా
వంబు బ్రహ్మగిరీశాదులెరుంగలేరు ॥౧॥౪౯॥శా॥ వే
దంబుల్ హరియించిసోమకుడు దుర్వృత్తింబయోధిం
బడన్। యాద్రైత్యాధముద్రుంచి తత్కథలు బ్రహ్మ
ధీనమున్జేసి మ। ర్యాదల్ నిల్పినమత్స్యమూర్తి మి
ము నశ్రాంతంబుగీ ర్తింతు రా।మా దీనావన వేద వే
ద్య ॥౧॥౫౦॥మ॥సురలున్దైత్యులు మందరాద్రి బలి
మిన్ చోద్యంబుగా క్షీరసా। గరమధ్యంబునం దె
చ్చిపెట్ట తరువంగా శైలముల్ గ్రుంగినన్। మరలన్
నిల్పిన కూర్మమూర్తి। మిము వేమారుల్మదింగొల్తు

సంస్మరియింతుర్ । నుతియింతుఁ డల్లు ॥ర॥౯౧॥ శా॥ పాపాత్ముండు హిరణ్య నేత్రుడలుకన్ పంతంబుతో భూమి సం। తాపింపన్ బెకలించి చుట్టిన మహాదైత్యాధముం ద్రుంచి ధా। త్రిపుణ్యాంగన నుద్ధరించు కిటిమూర్తిన్ నీమ్ము సేవించెదన్ । మాపాలింటికి దైవమంచు॥ర॥ ౯౨॥ మ॥ పటురోషంబున హేమకశ్యపుడు యా ప్రహ్లాదుతో విష్ణుడి । చ్చటనున్నాడటరా యటంచును సభా స్తంభంబు వ్రేయంగ ది। క్తటముల్ మ్రోయ నృసింహాస్యై వెడలి తద్దయిత్యాధముఁ ద్రుంచి పి। మ్మట బాలుం గరుణించితీవు॥ర॥౯౩॥ మ॥ బలిదైత్యేంద్రుని వేడి వామనాకృతిన్ పాదత్రయంబంది భూ। స్థలినాకాశముఁ గప్పి యద్బలి నిజైశ్వర్యంబు పాకారికిం। గలుగం జేసి త్రివిక్రముండనుచు లోకంబెంచ నాకంబుని । ర్మలముఁ జేసిన దైవమీవె॥ర॥ ౯౪॥ మ॥ ధరలో రాజులు పాపకర్మరతులై ధర్మక్షమాహీనతాత్పరులై యుండఁగ జామదగ్నివగుచున్ తత్కార్తవీర్యాదిభూ । వరులం ద్రుంచి దినంబుఁ జేరుటకు త్రోవల్ గట్టినంతంత గ్రమ్మరున్ శ్రీ వేభృగురాముఁడైన ॥ర॥౯౫॥మ॥ మనువంశంబు

నఁబుట్టి పఙ్క్తిరథ రామాఖ్యఁ ధరాకన్యపై। నమహేంద్రాది
మహాటవిఁ దిరిగి కాంతాచోరుఁ రావణుఁ । ననిలో
గూల్చిమహీజతోడజగము న్నత్యంతధర్మంబునఁ । మ
నుచంగబున నేలితివి॥౧॥౫౬॥మ॥ క్షితిదుర్మార్గజనప్ర
క్షీణ భరవ్యాకులితాగతింబొంద భారతవర్షంబున యా
దవాన్వయుఁడవై రామాఖ్యనొప్పొంద
జంబానముష్టికాదిఖలులఁ గూల్చివేసఁ ద్రుంచి సమ్మ
తికృష్ణాగ్రజుఁడైతివీవు ॥౧॥౫౭॥ యదువంశంబున కృష్ణ
మూర్తియనగా నద్దేవకీగర్భమం। దుదయించై నసత్సి
తముల్ మోసపుచెల్వుల్ మిక్కిలిగాఁ పాంగనా । హృద్యయం
బుల్ కరఁగించి గూఢశిఖులఁ హింసించిలోకంబునె। మ్మ
దిఁగాపించినవిష్ణువీవె॥౧॥౫౮॥శా॥ దైతేయాంగనలా
చరించువ్రతముల్ దప్పించి సద్భ్రమ్మసం। సూతంబుఁ
హరియించి లభ్యమతిఁ గల్పించి బుద్ధాకృతిఁ । ఖ్యా
తిం దానవవీరులందునిను మాయావేషముం దాల్చి
నిఁ । మాతంద్రీనుతియింప నేర॥౧॥౫౯॥మ॥కలికాలం
బునమాప్తి జెందునరిలోకంబెల్ల దుర్మార్గసం । కులమై
యుండగ కల్కిమూర్తివగుచుం ఘోరాసిచేఁబూని ।

త్రిశూలులన్ బట్టి వధించి సజ్జనుల వేడ్కన్ బ్రోచుచున్
ధాత్రి ని। ర్మలమున్ జేసిన దైవమీవె॥ర।౬౦। శా॥ప
యేకాలములందు ధర్మము భువి న్స్థైర్యంబుగానిల్పగా।
నాయా వేళలకార్యసంఘటిత మాయావేషధారుం
డవై । కాయక్లేశముజేసి సజ్జనుల వేడ్కన్ బ్రోచితని
న్నేడేదన్ । మాయాబ్రహ్మమటంచు దేవ॥రఘు।౬౧॥
శా॥పతితుల్ సాల్పులై జగములో నెట్లున్న నాకే ప్రమున్।
వారిగ్రాహనిపీడ్యమానుడగుచున్ వాక్రువ్వగాజూచి
యువార్యారైనన్ గృపజూచి వేగఁగని కావంగలేదే సార్వ
భౌ।మా రక్షించితివయ్యనీవు॥ర।౬౨॥ శా॥చాలా
తప్పులునాయెడన్ గలుగు నెంచన్ శక్యమున్ గాదు న।
న్నేలాగైనను నీవె బ్రోవవలె మున్నీలాటిపాపాత్ములన్।
మీలోకంబున జేర్చినందుకు నజామీళుండు దృష్టంబు
రా।మా లోకైకశరణ్యా దేవ॥రఘు।౬౩॥ శా॥దీనానీ
కము బ్రోచుదైవముగటన్ దీనావనుండంచు నీ । కీనా
మంబుప్రసిద్ధికెక్కె తలపన్ యే దీనుడన్ గాన నన్। వా
నిన్ వీనిగ నెట్లు చూచితివి నెవ్వారైన నిన్ గొల్తురా।
మానాథా సుగుణాభిరామ॥ర॥౬౪॥ శా॥ఎంతో వేడిన

పల్కవేమియిక నిన్నేమందునామీద। కానంత్రైనఁ
దయరాకపోయెకరుణాసింధుండవీవంచు నీ। చెంతఁ
జేరితిగాని రక్షత్రైతేసేవింతునామిమ్ము శ్రీ। మంతుల్ దీ
నులజూడరయ్య॥ర॥౬౫॥శా॥ నేనేమోమిముదూరు
చుంటిననినానేరంబులెక్కింపగా। బూనందల్చితె మీ
తరంబగునెననోర్పించకుంటేని నీ। తోనేలోకముగాని
నేవిడువ నాతోవాదమేలయ్య రామ్మాత్ర నావిన్నపమా
లకించి॥ రఘు॥౬౬॥ శా॥ఏపాపాత్ముని నైన బ్రోతునని
మున్నీ ప్రాటిజోక్యంబు తె । లాపై బెట్టకుమంటిరా బిరు
దుకల్లయితేని లోకంబులో । నీపేరెన్నుదురా మహా
త్మయిక నెనీవాడరక్షింపవే। మాపాలింటికిదైవమీవె
రఘు॥౬౭॥ శా॥నీవేదైవమటంటి నన్ను కరుణించేదా
తవీవంటి మ। ద్ధ్యానంబందున నన్యవేల్పులను నేప్రా
ర్థించబోనంటి నీ। సేవే నాకుప్రధానమంటినిక మీచి
త్తంబులోనెప్పుడుం। మావాడంచుదలంచుమంటి॥ర॥
౬౮॥ శా॥ ఎంచఁశక్యముగానిపాపములుమున్నెన్ని
జన్మంబుల। న్నుంచో చేసితినీభవంబునను నిన్నుంగూ
ర్చియేవేళ నే। వించంబూనితినన్ను బ్రోచుటకు నీవే

దిక్కు వేవేగర । మ్మంచుం బిల్చినబల్కవేమి॥ర॥౧౯॥
శా॥ రావేదీనశరణ్య భక్తవరదా రావేజగన్నాయకా।
రావే దుష్టనిశాటకోటిహరణా రావేమునీంద్రస్తుతా।
రావే దైవలలామయంచుబిలువన్ రక్షింప రావేమిరా।
మావిశ్వంభర వేదవేద్య రఘు॥౨౦॥మ॥ ధనముల్ గో
వనుసంపదల్ నుడువ కాంతాసక్తి చింతింప ర। న్యుసి
వాసంబులకెచ్చ సేయ సిరులన్ మన్నింపనన్యార్పణా ।
ర్పనపూజార్హుల చెంత జేరనిక నాస్వాంతంబులో రా
మ రా।మని నేసంస్మరియింతు నెప్డు॥ర॥౨౧॥మ॥ కపటంబె
టికినా యెడన్నికనునన్నావంగ క్షేత్రంబులో । విపరీతంబు
గదోచి తేవిడుతునా నెయ్యోల రక్షింపనీ । నె పగించెంపసి
పల్కుచుండెడు శ్రుతుల్ వేదాంగముల్ సర్వథా । స్తోత్ర
త్రాణంబు లబద్ధమౌను॥ర॥౨౨॥శా॥ సారంబేమియు గాన
బుద్బుదములీ సంసారముల్ జూడన । న్నేరీతిన్ కడతే
ర్చెదో కరుణ రా దేమందునో యయ్య ని। న్నారాధం
చెటివారి బ్రోతునని మున్నన్నావు నాతో సికన్ । మా
రాడన్ బని లేదుగావు॥ర॥౨౩॥ శా॥ ఓకంజేక్షణ యోప్రు
రాణపురుషా యోదీనసంరక్షణా । యోకాకుత్స్థకు

లాగ్రగణ్యవరదా శ్రీజానకీవల్లభా । నీకుఁ బ్రమొ
క్కెద తెంపవేభవలతల్ నీపూజగావించెదఁ । మాకుం
బ్రాపగుదైవమంచు॥ ర॥ ౭౪॥ మ॥ దనుజానీకపనాశనా
య రిపువిధ్వంసాయ సీతాసుహృ। ద్వనజాతభ్రమ
రాయ భక్తజనమందారాయ నారాయణా।య నమో
యంచు ప్రణామముల్ సలిపి నెయ్యంబొప్పనీరూపమూ
ర్త్మనివాసంబుగఁ జేసికొల్తు ॥ర॥ ౭౫॥మ॥ ఇనవంశంబుప
విత్రమాటకను బ్రహ్మేంద్రాదివేల్పుల్ దశా । ననసం
హారణకారణార్థులయి నానాభంగులఁ వేడ మే।దిని
పై పఙ్క్తిరథాత్మజుండవగుచుఁ దివ్యావతారంబుతో।
మనుజాధీశుడవై తివయ్య॥ర॥ ౭౬॥ మ॥ నవరత్నాంచి
తహేమనూపుర మహానాదంబు లోకంబులెల్ల వినో
దంబులుసేయ ముంగురులు నల్లల్లాడ ముక్తామణి। ప్రవ
రోదంచిత రావిరేక నుదుటఁ భాసిల్లక్రీడించు నై । శివ
మూర్తిఁ మిము నబ్జసంభవ గిరీశాద్యామరశ్రేణి బ్ర
హ్మ వటంచున్నతియింతురాత్మ॥ర॥ ౭౭॥మ॥ మునివెం
టంజనితాటకిందునిమి సమ్మోదంబున న్గాధినం । దను
యజ్ఞంబుసముద్ధరించి బహుశస్త్రాస్త్రంబు లార్జించిరా।

తినికన్యామణిఁ జేసి తాపసులు కీర్తింపంగనై దేహముం
వేశ్మని దర్శించితిరయ్య వేడ్క॥ర॥౭౮॥శా॥ సీతాదే
విగుణంబులక్షణములుఁ శృంగారముఁ చిహ్నలుఁ
పాతివ్రత్యమునెన్ని శంకర ధనుర్భంగంబు గావించి సం।
ప్రీతిన్నారమణిఁ వరింప దివిజుల్ పృథ్వీజనుల్ గొల్చి
రా । మాతాపితృలటంచు వేడ్క॥ర॥౭౯॥ శా॥ వైదే
హీసహితంబుగాపురికిబోవం భార్గవుండడ్డమై। వాదిం
పంగ తదంశముఁగొని సురల్వర్ణింప వంచించి యా।
భూదేవోత్తము బ్రోచి తమ్ములుబలంబుల్గొల్వ వేంచే
సితౌ । మూర్ధవంబనిపౌరులెన్న॥ర॥ ౮౦॥ మ॥ జనకా
జ్ఞఁ వనభూమికేగిమునివేషంబుల్ వెసందాల్చి దు। ష్ట
నిశాటాదుల సంహరింపుచు మహీజాతానిమిత్తంబు
గా । నినజుఁ గూడిమహేంద్రపుత్రునచటఁ హింసిం
చి సుగ్రీవునె।మ్మనమానందము జేసితీవు॥ర॥౮౧॥ మ॥
హనుమంతుండు పయోధిదాటి పటుబాహాశక్తితో
లంకకుం । జని వైదేహినిగాంచితత్కథ సమస్తంబే
ర్పడఁ జెప్పినఁ ।విని సుగ్రీవముఖాదివానరులు సేవిం
పంగవిచ్చేసితౌ । మనువంశాధిపవార్ధిఁ జేర॥ ర॥౮౨॥

శా॥ పారావారముఁజూచి శైలములతో బంధించిమార్గం
బు వి। స్తారంబేర్పడఁజేసి సర్వబలముఁ దాటించిలం
కాపుర। ద్వార ప్రాంత్యములందు సేనలుదిగన్ దైత్యా
ధముల్ పోర ర। మ్మారమ్మంచును మోహరింప॥ర॥౮౩॥
మ॥ అతిబాహాబలులయినవానరులు దైత్యాధీశు సై
న్యంబులన్ । హానముం జేయఁగ రావణుండునుతభ్ర
త్యామాత్య భ్రాతాసుహృ। ద్భృత్యుడై దాకీన లక్ష్మ
ణాన్వితుడవై నేవేగ నమ్మేటిదు। ర్మతులఁబట్టి వధిం
చితివి॥గ॥౮౪॥ మ॥ కలకాలంబువిభీషణుండు వెస లం
కారాజ్యముఁ జేయఁగా ।నిలువంబెట్టి మహీజతో డప్ష
వగానీకంబులన్ దైత్యులుం । గొలువందమ్మునిగూడి
పుష్పకముపై గూర్చుండియయోధ్యని। ర్మలముఁ జెం
దగ నేగితివి॥ర॥౮౫॥ మ॥ వరరత్నాంచితహేమపీఠము
న నానై దేహితోమిమ్ము నా। భరణాలంకృతుగాగ
నుంచిజగముల్ పాలింపపట్టంబు గట్టిరెబ్రహ్మాదులు
గూడిరాజ్యముమహిరిన్ బ్రవర్తిల్ల నేమరకన్ త
మ్ములుగొల్చియుండ॥రఘు॥౮౬॥ మ॥ పౌరలేకన్ పద
కొండువేలవరషంబుల్ తమ్ములన్ గూడియున్ । ధరణీ

పాలనమాచరించి ఖలులన్ దండించి వైకుంఠమందిర
మున్ జేరి రమాసతీయుతముగా దివ్యావతారంబు క్ర
మ్మరఁ గైకొన్న మహానుభావ॥ ర॥౮౭॥ మ॥వరమానీం
ద్రులబ్రోచుసత్కృపయు దేవద్వేషియాపత్తికంధ
రుతమ్ముండగు నవ్విభీషణుని మీదన్ జేర్చు కారుణ్య
ముఁ । సరసీజాక్షతనూజనేలుదయయున్ సర్వంబు
నామీఁద నేమరకన్నుంచగదయ్య వేడ్క॥ర॥౮౮॥మ॥
దివియందుంచుము నన్ను లేక మరి ధాత్రీలోకమందుం
చు న।ట్లవశంబై నను దుర్భరోగ్రనరకంబందుంచు నెం
ట్లుంచినన్ । తవపాదాంబుజచింతనంబు మరణాంతం
బయ్యేడున్దాక నా । త్మవశంబై విహరింపఁజేయు॥ర॥
౮౯॥ శా॥రక్షింపం గతిలేనివారలను నేరక్షింతునం
చున్ మహా। దక్షత్వంబువహించి నాయెడల నిద్రాక్షి
ణ్యచిత్తుండవై । పక్షాపక్షములేలఁ జేసెదవు నన్ పా
లించు వేవేగ రా। మక్ష్మానాయకరామచంద్ర॥ర॥౯౦॥
శా॥ నీవేదైవమటంచునమ్మిగొలువన్ నీవింతనిర్మోహి
వై । కావంజాలనివాడవై తివిక నీకన్నఁ దయాళుం
డు లే । డీవిశ్వంబున వేరెనన్ను పరమాక్షిన్ జూడక

న్బ్రోవు రా!మా వైదేహీమనోవిహార॥ర॥౯౧॥శా॥జీ
వుండుం పరమాత్మయున్ సమముగా చింతింతురాకాం
ద రా। జీవుండింతపరిభావశీలుడైతే చిక్కుండుకర్మం
బుల౯ । జీవాధారుడవయ్యుకర్మమతి న౯ జెందించి ని
శ్చేష్ట నా। త్మావాసంబుగనుండుదీవు॥ రఘు॥ ౯౨॥
శా॥ కర్మంబుల్ వెసజీవునం దునిచి సంకల్పప్రభావుండ
వై। నిర్మాలిన్యుడవై వెలుంగుచుఘటానీకంబుల౯ జొ
చ్చియు౯ । కూర్మంబ్రాణినిగూడియుండుటకు నీకుం
గాకనీమాయలు౯ । మర్మంబుల్ నెవడేమెరుంగు ॥ర॥
౯౩॥శా॥ యజ్ఞేశుండవు యజ్ఞభోక్తవు మహాయజ్ఞా
ధినాథుండవు౯ । యజ్ఞాంగుండవు యజ్ఞవాహనుడ
వు౯ యజ్ఞప్రధానుండవు౯ । యజ్ఞావిర్భవమూర్తి
వంచు మనసాయజ్ఞంబుగావింతు క। ర్మజ్ఞానంబులునీ
వెయంచు ॥ర॥శా॥౯౪॥ నీవేకర్తవు భోక్తవు౯ ప్రభు
డవు౯ నీవేపరేశుండవు౯ । నీవేనిర్గుణ సద్గుణావ్య
యుడవు౯ నీవేమహేశుండవు౯ । నీవేబ్రహ్మవునీవె
యింద్రుడవునా నీవేసమస్తంబు రా!మావైకుంఠపు
రీనివాస ॥ర॥౯౫॥మ॥ సకలాత్మాంతరవర్తివై దనరు

తేజంబుల్ వికుంఠాదిసౌధకటాహంబులనుండు మూ
ర్తిచయసౌందర్యంబు లెన్నంగ నీ వెకదా నీనిజరూ
పచిహ్నాములు సేవింపన్ నిదానింపబ్ర హ్మాకున్ శక్యం
బగునే మహాత్మ ॥౨॥౯౬॥మ॥ విధిరూపంబువహించి
ప్రాణితతితో విశ్వంబుపుట్టించి తద్వృద్ధ మత్యంతసమృ
ద్ధిఁజేయుటకు శ్రీవిష్ణుండవై సర్వమున్ । నిధనంబాట
కు రుద్రుడవై తివిగదా నీవేసమస్తంబునౌ । మధుదై
త్యాంతక వేదవేద్య ॥౨॥౯౭॥శా॥ మాయామోహిత
మైనయీజగమునిర్మాణంబుగావింప సౌపాయంబేమి
యొ వృద్ధిసేయుటకు లాభంబేమియో సర్వమున్ । మా
యింపంగ నపాయమేమొ యిది బ్రహ్మాదుల్ గనంజాల
రౌ । మాయాబ్రహ్మవునీవెయెన్న ॥౨॥శా॥ ౯౮॥శ్రీ
రామానుజ దేశికోత్తమమహాసిద్ధాంత వేదాంతసం ।
చారున్ మద్గురువీరవల్లికుల విస్తారున్ సదా శ్రీనివాసా
ర్యున్ ప్రాభవుసన్నుతించి శతకంబున్ గూర్చితిన్ యో
మహాత్మా రమ్యంబిది చిత్తగింపు ॥౨॥౯౯॥ మ॥ అవ
నిన్ మేదురసీమగ్రామములకునైశ్వర్యపీఠంబు పోల
వరంబానగరాఖ్యఁగూడి సిరిగల్గన్నుండు రాయన్నమం

త్రివరుం డా విభు నందనుండను గోష్ఠాద్రీదాసుడన్ ।
సిద్ధనామవిశేషామృతమిచ్చినాడ । రఘురామా రా
మచంద్రప్రభో॥ ౧౦౦॥

సంపూర్ణము.

